

§ 8. Przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1925 r. w sprawie postępowania przy udzielaniu kredytów celnych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 277) z wyjątkiem §§ 21 i 26 mają analogiczne zastosowanie przy kredytowaniu należności celnych na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
E. Kwiatkowski

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 8 maja 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie ustanowienia państwowego stada ogierów w Białce oraz państwowej stadniny koni w Racocie.

Na podstawie art. 4 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o premjowaniu ogierów (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 435) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się:

- 1) państwowe stado ogierów w Białce, w powiecie krasnostawskim oraz
- 2) państwową stadninę koni w Racocie, w powiecie kościańskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 4 czerwca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego.

Na podstawie art. 41 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r.

o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar i granice poszczególnych okręgów kominiarskich, o których mowa w § 16 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 942), powinny być tak określone, aby uprawniony do wykonywania robót kominiarskich w danym okręgu mógł je bez trudności odpowiednio wykonać bądź sam bądź przy pomocy dokładnie przez siebie kontrolowanych pomocników. Równocześnie jednak należy zwrócić uwagę i na to, że obszar okręgu nie powinien być zbyt szczupły dla zapewnienia odnośnemu koncesjonarzowi dostatecznych środków utrzymania. Uczniowie przemysłowi mogą wykonywać prace kominiarskie tylko w obecności i pod bezpośrednim nadzorem uprawnionego przemysłowca kominiarskiego (pryncypała) lub jego wykwalifikowanego pomocnika.

§ 2. Prawo przemysłowe wykonywania robót kominiarskich w danym okręgu ma ten przemysłowiec kominiarski, który ma swą siedzibę przemysłową w tym okręgu.

Jeżeli z chwilą zaprowadzenia w województwach centralnych i wschodnich okręgów kominiarskich kilku samodzielnych przemysłowców kominiarskich ma siedzibę przemysłową w danym okręgu, zaznaczone w ustępie 1 prawo przysługuje im wszystkim.

§ 3. Po zaprowadzeniu okręgów kominiarskich władza przemysłowa I instancji wydaje koncesje tylko na nieobsadzone okręgi; władza ta wydaje na każdy wolny okrąg tylko jedną koncesję, przyczem przydzielanie kilku okręgów jednemu przemysłowcowi jest niedopuszczalne.

W gminie miejskiej podzielonej na parę okręgów kominiarskich władza może nadać koncesję na wolny okrąg przemysłowcowi kominiarskiemu mającemu siedzibę przemysłową i poza tym okręgiem, lecz w granicach danego miasta.

§ 4. Władza przemysłowa I instancji prowadzi wykaz osób ubiegających się o koncesje na wolne w powiecie okręgi kominiarskie.

Do wykazu tego wciąga się według kolejności zgłoszeń tych kandydatów, którzy posiadają ustawowe warunki, w szczególności umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu kominiarskiego. Pierwszeństwo w uzyskaniu koncesji na wolny okrąg kominiarski ma ten ubiegający się, który pracował w zawodzie kominiarskim w ostatnich trzech latach co najmniej jeden rok na obszarze danego województwa i posiada lepsze kwalifikacje zawodowe niż inni wpisani do odnośnego wykazu. W szczególności lepsze kwalifikacje zawodowe określa się według ilości lat praktyki zawodowej, specjalnych fachowych kursów (kominiarskich lub straży ogniowej) lub odpowiednich egzaminów złożonych np. w korporacjach dla przemysłu kominiarskiego, których statut zatwierdzony przez właściwą władzę zawiera postanowienia regulujące przedmioty takich egzaminów i sposób egzaminowania.